

Obama fa negocis amb la Xina

PEQUÍN ■ Iris Mir

La Casa Blanca mira cap a Àsia per donar forma al llegat del president Obama. El continent llunyà s'ha convertit en un dels punts clau de la política exterior de la nova administració, on afers com les beneficioses relacions amb la tercera potència mundial, la Xina, i la resolució de la tensió nuclear amb Corea del Nord ocupen l'agenda. Hillary Clinton va fer el seu primer viatge com a secretària d'estat a Àsia i aquests dies Obama, amb motiu de la cimera de la Cooperació Econòmica Àsia-Pacífic (APEC) a Singapur, repeteix part del recorregut. Després de visitar el Japó i Singapur, ara Obama és a la Xina i acabarà a Corea del Sud el primer viatge a Àsia com a president dels EUA. A la Xina, el president Obama cerca el suport d'un dels millors aliats de Kim Jong-il, el líder de Corea del Nord. A les dues

dictadures comunistes no els ha passat per alt el canvi en la manera de fer del seu interlocutor de Washington. Pequín i Pyongyang veuen que ara hi ha l'oportunitat de resoldre qüestions pendents d'una manera diplomàtica i que els aportin beneficis mutus. Corea del Nord, després d'anunciar assaigs nuclears i llançar amenaces, sembla disposada a reprendre les negociacions a sis bandes, si pot fer-ho també bilateralment amb els EUA. La setmana passada, per animar la visita, el règim de Pyongyang va forçar una escaramussa amb la marina sud-coreana per fer valer la seva posició. Obama també haurà de buscar la complicitat diplomàtica de la Xina en qüestions com la nuclearització de l'Iran o la situació de Myanmar. D'una altra banda, es mirarà amb lupa les negociacions sobre economia i comerç. Primer haurà d'intentar rebaixar amb el president Hu Jintao

l'escalada de taxes antidumping imposades pels dos països. Els Estats Units van pujar els impostos per la importació de pneumàtics, la Xina va respondre apujant els del paper i el niló. Després els tubs d'acer, els components d'automòbil i fins i tot aliments es van continuar utilitzant com una arma en aquesta guerra de tarifes en què ambdós enarboren la bandera del lliure mercat. Obama tornarà a insistir en una croada inacabable, la demanda de l'apreciació del iuan que Pequín manté artificialment baix; això encarriria les exportacions xineses i donaria joc a les exportacions dels EUA. Però la Xina té tres bilions d'euros en reserves de moneda estrangera, principalment en bons de deute nord-americans, i això fa que l'economia d'EUA depengui molt de Pequín. Per tant, el president nord-americà no té gaires més armes de persuasió que demanar "si us plau" les coses.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Chávez vol plantar cara. En la primera emissió del programa televisiu *Aló, presidente* després de dues setmanes, el president de Veneçuela, Hugo Chávez va tornar a apujar el to de l'enfrontament amb el seu homòleg colombià, Álvaro Uribe, tot fent una crida als militars i civils veneçolans a "preparar-se per a la guerra". "No us equivoqueu, perquè nosaltres estem disposats a tot —va declarar el líder bolivarià, incloent en l'advertiment el seu col·lega nord-americà, Barack Obama. No us equivoqueu i ordeneu una agressió oberta contra Veneçuela utilitzant Colòmbia." Chávez també va citar una frase de Fidel Castro, que en una de les seves últimes columnes d'opinió publicades per la premsa cubana va assegurar que "els Estats Units s'ha annexionat Colòmbia" gràcies a l'acord per a l'ús de set bases militars al país sud-americà. "El nostre veí és de fet un estat de la unió americana, una colònia ianqui", va coincidir el president de Veneçuela, que així va apujar l'aposta davant l'oferta del líder brasiler Luiz Inácio Lula da Silva d'intentar reunir-lo amb Uribe. "A formar els cossos de milicians, d'estudiants revolucionaris, que són la majoria. Els treballadors, les dones, tots a punt de defensar aquesta pàtria sagrada que es diu Veneçuela", va arengar Chávez des de la tribuna mediàtica d'*Aló, presidente*. Les relacions entre els governs de Caracas i Bogotà es troben en un dels moments més tensos. Després del polèmic acord militar segellat a l'agost passat entre el seu veí i Washington, Chávez va congelar les relacions amb Colòmbia, una mesura que va fer col·lapsar el comerç bilateral calculat en uns 4.000 milions d'euros. A això s'hi afegixen les acusacions d'espionatge formulades fa uns dies pel govern veneçolà i els constants incidents a la zona fronterera. El govern de Chávez va acusar el DAS, la central d'intel·ligència de Colòmbia, d'intentar inestabilitzar Veneçuela. La setmana passada Uribe va qualificar els incidents de "greus", però va assegurar que el seu país "mai no construirà un mur de Berlín a la frontera". No obstant això, arran de les crítiques internacionals que va rebre per les arengues bel·licistes, Chávez va moderar les seves

paraules i va aclarir que "mai" no va cridar a fer la guerra a Colòmbia. "Jo només vaig usar un adagi que em van ensenyar a l'acadèmia militar: si vols la pau prepara't per a la guerra. I ara —es va lamentar el veneçolà— "he rebut acusacions de bel·licista". En tot cas, el colombià Uribe s'ha pres aquestes paraules com "una rectificació" del seu homòleg veneçolà i ha dit que "són l'expressió d'allò que se sent a les zones de frontera, on volem la pau i la concòrdia".

L'exèrcit veneçolà ha rebut l'ordre d'estar alerta.

AMMAN ■ Carla Fibla

Nou govern forçat al Líban. Gairebé mig any després de guanyar el suport del parlament i després d'haver renunciat a continuar intentant formar un govern d'unitat nacional, Saad al-Hariri, primer ministre libanès, ha aconseguit finalment presentar una llista amb els trenta ministres del seu gabinet al president cristià maronita, Michel Suleiman. Això ha originat un alleugeriment contingut en aquest complex país, on el fill de l'ex-primer ministre Rafiq al-Hariri, assassinat el 2005, ha pogut comprovar el pes dels interessos personals que existeixen en la política libanesa. "Aquest govern representa al Líban actual. A alguns els pot semblar que reflecteix les diferències polítiques i confessionals, però hem de demostrar al món sencer que, per als libanesos, és el resultat d'un autèntic acord nacional", va declarar al-Hariri des del palau presidencial, en respondre les crítiques. Així i tot, es tracta d'un executiu molt similar al del 2005 i ha calgut la pressió de Síria i l'Aràbia Saudita, que donen suport a Hezbol·là a l'oposició, i a la Coalició del 14 de Març, respectivament, per tal d'arribar a un acord. La composició del nou govern és de quinze ministres

per a la majoria, deu per a l'oposició i cinc designats per Suleiman, que actuaran com a àrbitres perquè els dos principals blocs no tornin a desfermar un enfrontament armat com el de maig de l'any passat. Hezbol·là, el Partit de Déu, només disposarà de dues carteres (Agricultura i Reforma Administrativa) i al costat del seu soci cristià, Michel Aoun, han accedit que Gibran Basil, gendre d'Aoun, que ni tan sols va ser escollit a les eleccions, no continuï al capdavant del Ministeri de Telecomunicacions, encara que sí que romandrà al govern dirigint la cartera d'Energia i Aigua. Sens dubte, la trobada històrica entre el rei Abdal·là de l'Aràbia Saudita i el president siri Baixir al-Assad, el mes passat, ha servit de plataforma perquè neixi el nou executiu. Però, a més, la pressió internacional, sobretot de França, que va arribar a qualificar l'actitud dels polítics libanesos d'"infantil", ha servit perquè l'ambició dels dirigents quedés en un segon pla temporal a favor del consens. Mentrestant, els analistes polítics àrabs parlen sobretot d'una unió "formal" en la qual tornaran a sorgir les disputes entre els diversos corrents, en definitiva un govern marcat per la "discòrdia" per l'escassa predisposició dels dirigents polítics libanesos de treballar perquè prosperi l'estabilitat en el país. El Líban

El primer ministre libanès, Saad al-Hariri, ha aconseguit formar govern.

necessita comunicar-se amb una sola veu; és important que es mantingui la unió almenys per a prendre decisions i enfrontar-se a una possible nova escalada de violència a la frontera sud, on aquests darrers dies han desarticulat una xarxa d'espionatge israelià i Hezbol·là ha confirmat estar preparat per a una ofensiva que calculen que podria produir-se entre l'hivern i la primavera que ve.